

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 7, om nedsættelse af det skattepligtige beskatningsgrundlag for pensionsordninger i pengeinstitutter.

Efter lovforslaget skal overgangsfradraget for ordninger i kapitalpensionsfonde fremover beregnes på tilsvarende måde som for pengeinstitutordninger. Ændringen er en konsekvens af skattepligtsbestemmelserne i lovforslagets § 1, hvorefter skattepligten påhviler den enkelte berettigede til indestændet i kapitalpensionsfonde. Overgangsfradraget vedrørende kapitalpensionsfonde er reguleret i den nugældende pensionsafkastbeskatningslovs § 7, stk. 6, og beregnes efter gældende regler som forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og formuen ved udgangen af indkomståret. Ved udbetaling efter den 31. december 1982 af et indestående i fonden eller ordningen formindskes den opgjorte værdi af formuen ved udgangen af 1982 med værdien af den pågældendes indestående på dette tidspunkt. Ordninger i kapitalpensionsfonde har store ligheder med almindelige pengeinstitutordninger, og det foreslås derfor at overgangsfradraget beregnes på tilsvarende vis. Der henvises vedrørende kapitalpensionsfonde til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver retningslinier for beregning af overgangsfradrag vedrørende ordninger i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde. Bestemmelsen erstatter dermed for ordninger i de nævnte pensionsinstitutter de gældende bestemmelser i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, 2 og 4.

Ifølge bestemmelserne i den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 7, stk. 1, vedrørende det generelle overgangsfradrag, der anvendes af livsforsikringsselskaber og de fleste pensionskasser, skal beskatningsgrundlaget nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem på den ene side pensionshensættelserne med tillæg af en forholdsmæssig andel af bonusudjævningshensættelser for forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af indkomståret, dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst præmiereserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af fordelt bonus, der ikke er overført til præmiereserven, og en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden på dette tidspunkt, og på den anden side passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt

acontoskat og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat.

Ved opgørelsen af de nævnte hensættelser og passiver skal efter den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 7, stk. 2, bortses fra en eventuel statsgaranti eller tilsagn om statslig underskudsdekning. Bestemmelsen er møntet på de statsgaranterede pensionskasser og andre pensionskasser, der har statsgaranti, eller som er tilsikret statslig underskudsdekning.

Endvidere skal bortses fra hensættelser vedrørende overtagen genforsikring og fra depoter, der modsvarer hensættelser vedrørende forsikringer afgivet i genforsikring.

Forsikringstagerens opsparing ultimo 1982 er efter gældende regler defineret via hensættelserne til fordel for disse.

Efter lovforslaget anvendes hensættelserne ultimo indkomståret på den enkelte ordning som nævner ved beregning af nedslaget i stedet for passiverne som efter de gældende regler. Som tæller anvendes på den enkelte ordning den laveste af enten hensættelserne ultimo indkomståret eller præmiereserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af fordelt bonus, der ikke er overført til præmiereserven, og en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden på dette tidspunkt, bortset fra hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Ændringen er en følge af lovforslagets § 4, hvorefter det skattepligtige afkast er defineret ved den del af livsforsikringsselskabets m.fl. formueafkast, der kommer pensionsopsparerne til gode. Efter den gældende pensionsafkastbeskatningslov omfatter det pensionsafkastskattepligtige afkast hele livsforsikringsselskabets formueafkast, dvs. også den del, der kommer egenkapitalen til gode.

Det er blevet påpeget, at den omstændighed, at ufordelte bonusreserver skal indgå i friholdelsesbrøken, vil gøre beregningen af pensionsafkastskatten vanskelig og kompliceret. For at imødegå dette foreslås det, at pensionsinstituttet kan vælge at bortse fra de ufordelte beløb både ved opgørelsen af nævneren og tælleren ved beregningen af nedslaget. Et forvalgt af de ufordelte beløb er betinget af, at valget foretages samlet både for beløbet i nævneren og tælleren.

For ordninger i pensionskasser, der ved udgangen af 1982 ikke var tariffmæssigt opbyggede, er hensættelsen ultimo 1982 ikke nødvendigvis en rimelig fordelingsnøgle; for nogle medlemmer kan hensættelsen endda være negativ. Det foreslås derfor at videreføre bestemmelsen i den nugældende pensionsafkastbeskatningslovs § 7, stk. 3.